

ה"ת 58875/07/14 - משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה נגד ישראל אור

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 58875-07-14 משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה נ' אור

בפני מבקשת נגד משיב
כב' סגנית הנשיא, השופטת אורית קנטור
משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה
ישראל אור

החלטה

1. בתאריך 30/7/14 הוגשה ע"י המבקשת בקשה להמשך החזקה בתפוס על פי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי.

מדובר ברכב מסוג מרצדס (נפלה טעות סופר בבקשה) הנושא לוחית זיהוי ישראלית 98-518-74 אשר נתפס בתאריך 4/2/14 במסגרת חקירה של יבוא רכבי יוקרה גנובים ומזוייפים.

בתאריך 7/9/14 התקיים דיון בפני לגופה של הבקשה.

2. ב"כ המבקשת הציג דו"ח סודי המפרט את הבסיס לחשדות לפיהם עבר המשיב עבירה של קבלת הרכב כחשוד כגנוב. לדברי ב"כ המבקשת נמצא בבדיקות מז"פ כי הרכב מזוייף, כלומר בעל זהות אחרת, וכי נגנב ממדינה באירופה ויובא למדינת ישראל.

החקירה טרם נסתיימה והמבקשת זקוקה להמשך החזקת הרכב.

הבקשה הוגשה בטרם עברו 180 הימים אם כי הדיון נשמע באיחור.

3. ב"כ המבקשת הפנה את בית המשפט להחלטת כב' השופטת שרון נתנאל שניתנה בתאריך 7/9/14, עובר לדיון בפני במסגרת ע.ח. 9925-09-14 וציון נסיבות התיק בפני כב' השופטת שרון נתנאל היו קלות מהתיק שנדון כעת, שכן שם היה המשיב תם לב בעוד שבפנינו המשיב הוא חשוד.

עמוד 1

4. ב"כ המשיב טען כי למשיב לא היתה ידיעה שהרכב מזוויף ורק במועד הדיון נודע למשיב ולבא כוחו כי הרכב חשוד כמזוויף.

המשיב לטענתו הולך שולל ע"י ליאור אבנת וירון כהן, הוא הגיע עימם למתווה קניה, שילם את המיסים הנדרשים, וקיימת לו זכות קניינית לאור העובדה ששילם עבור הרכב ממיטב כספו.

המשיב רכש את הרכב עבור בת זוגו.

5. ב"כ המשיב ציין כי יש מקום לבחון מדוע יש מקום להחזקה נוספת של 180 יום ויש לתחום ליחידה החוקרת את סיומ ההליכים בתיק.

יתכן שהמשיב יבקש לבחון את סוגיית הזיוף בעצמו.

המשיב מרגיש מרומה, השקיע את מיטב כספו וקיבל חתיכת ברזל. הרכב כבר נסע בארץ, היה לו אישור לנסוע ולא ברור כיצד הורד מהכביש.

מדובר בפגיעה קניינית קשה, ואפשר למצוא אמצעים חלופיים להבטיח את אותה תכלית.

6. ב"כ המבקשת ציין כי בשל הגבלות תקנות התעבורה הרכב אינו יכול לקבל רישיון רכב בארץ, הן לאור העובדה כי לא יובא בפועל ע"י המשיב ביבוא אישי והן לאור העובדה כי חלפו 24 חודשים ממועד יצורו.

כן ציין כי הרכב שנרשם במשרד התחבורה הוא רכב אחר, בעל מספר שלדה אחר, עם נתונים אחרים.

ב"כ המבקשת הפנה לבש"פ 321/02 שם נקבע כי לא ניתן להחזיר רכב שזוויף ויש להעדיף את האינטרס הציבורי, את הצורך ברכב המזוויף בהליך הפלילי ואת המדיניות להלחם בגניבות.

7. ב"כ המשיב הגיב כי אין ראייה שהרכב זוויף בארץ, המשיב הוא זה שביצע את פעולות היבוא בתום לב וסמך על אנשים שיעזרו לו.

לטענת ב"כ המשיב יש מקום להחזיר למשיב את המיסים אשר שילם וכי בינתיים ניתן לשחרר את הרכב ולאפשר למשיב לנסות להכשירו.

8. ב"כ המבקשת חזר וציין כי הרכב נכנס לארץ בדרכי מרמה וכי הרכב לגביו ניתן היתר היבוא אינו הרכב שנמצא בפועל בארץ, כלומר, הרכב שוהה בארץ שלא כחוק.

ספק גם אם הרכב הוא רכושו של המשיב אשר לכאורה הוא בעלים של רכב שאינו נמצא בארץ.

כן ציין ב"כ המבקשת כי החקירה טרם הסתיימה וכי קיימות פעולות חקירה רבות נוספות.

9. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים ובראיות שהוצגו לעיוני נחה דעתי כי יש מקום להעתר לבקשה ולהורות על החזקת הרכב נשוא הבקשה לתקופה נוספת של 180 יום.

10. כאמור, בתאריך 7/9/14 התקיים דיון בפני כב' השופטת שרון נתנאל בבית המשפט המחוזי בחיפה במסגרת ע.ח. 9925-09-14. מדובר בערר שהגישה המבקשת על החלטת בית משפט השלום בעכו ביחס לרכב אחר שנתפס במסגרת אותה פרשיה.

אף שם היה מדובר ברכב שנגנב באחת ממדינות אירופה ופרטיו זויפו.

כב' השופטת שרון נתנאל, קבעה כי דין הערר להתקבל. כב' השופטת שרון נתנאל ציינה כי מדובר ברכב אשר קיימות לגביו ראיות לכאורה במידה מספקת להליך זה לכך שנגנב בחו"ל, יובא בארץ ביבוא אישי תוך זיוף הרכב וזיוף מסמכים ונרשם בארץ תחת אותם זיופים, תוך שנמכר למשיב שבאותו עניין היה קונה בתום לב ובתמורה מלאה.

כב' השופטת שרון נתנאל כתבה כי נראה כי לא ניתן יהיה לקבל רישוי לרכב זה בארץ והעובדה כי נרשם בארץ, נעשתה באמצעות זיופים ומרמה.

כן קבעה כי ברי שהרכב נחוץ על מנת להוות ראיה בהליך המשפטי שכלל הנראה יתקיים, לאחר שיוגשו כתבי אישום נגד המעורבים בפרשה, והחזרתו עלולה לחבל בראיה זו - עצם ההחזרה עלולה לשים טענות בפני הנאשמים הצפויים.

בבואה לאזן בין האינטרסים להביא לדין את מי שגנבו וזייפו לבין האינטרס של המשיב - נעתרה השופטת בחלקה לבקשת המבקשת וקבעה כי העוררת רשאית להחזיק ברכב עד 4/1/15 וככל שתחפוץ להמשיך ולהחזיק ברכב או שכתב אישום לא יוגש, תוכל להגיש בקשה נוספת לבית משפט קמא.

כב' השופטת דחתה את בקשת המשיב באותו הליך למסור לידיו את חוות הדעת לפיה הרכב זוייף.

11. בניגוד למשיב שעניינו הובא בפני כב' השופטת שרון נתנאל ושלגביו קבעה כי על פי כל האינדיקציות היה קונה בתום לב ובתמורה מלאה, הראיות ביחס למשיב זה, כפי שהוצגו לי בדו"ח הסודי - מצביעות על כך כי קיים חשד סביר לביצוע עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב - לפחות.

לא אכנס כמובן לטיבן של הראיות, אך בחנתי אותן בקפידה והחשד אכן קיים.

12. מדובר ברכב אשר בו נעברה עבירה ובו נמצאות הראיות המוכיחות את ביצוע העבירה כאשר הרכב הוא גם פרי העבירה.

קיימת הצדקה לשמור את הרכב כמוצג משטרתי רלוונטי להוכחת אשמת המעורבים בתיק - החשודים המרכזיים והמשיב עצמו.

13. הרכב נמצא כמזוייף, נתוניו מזוייפים והוא נגנב באחת ממדינות אירופה.

14. בצדק מציין ב"כ המבקשת כי הנתונים מכוחם יובא לכאורה הרכב, הינם מזוייפים, לרכב אין רשיון יבוא, שהותו במדינת ישראל אינה חוקית ועל כן לא ניתן לשחררו מחזקת המשטרה ויש לאפשר המשך החזקתו בידיה.

לרכב גם הוצאה הודעה על איסור שימוש ברכב, הוא אינו כשיר לנסיעה ולא ניתן יהיה לרושמו במשרד הרישוי על שם הרוכש.

15. בשים לב לכל אלה אני נעתרת לבקשה ומורה על המשך ההחזקה ברכב לתקופה של 180 יום נוספים החל מיום 4/8/14 - הן לאור הראיות שהוצגו לי, הן לאור התשתית החוקית עליה הצביעו ב"כ המבקשת, ובמיוחד לאור החלטת כב' השופטת שרון נתנאל בהליך מקביל.

אשר לתביעה להחזיר למשיב את המיסים אשר שילם לרשויות המדינה - סביר להניח כי אם תוגש בקשה מתאימה בצירוף האסמכתאות הנדרשות, תשקול המדינה בחיוב את השבת הכספים אשר שולמו בנסיבות הנדונות.

ניתנה היום 11/09/2014

החלטה תשלח לצדדים.

החומר הסודי שהוגש ע"י המבקשת יוחזר לה.